

Predmet: Zvornik (Grujić Branko i dr.)
Veće za ratne zločine Okružni sud u Beogradu Republika Srbija
Broj predmeta: KV.5/05

Glavni pretres: 06. i 07. 09.2006.

Izveštaj: FHP, Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Vojina Vučkovića

Svedok je živeo na Umci u Srbiji. Po struci je bio elektromehaničar. Bio je aktivni sportista. Honorarno je radio kao obezbeđenje pojedinih funkcionera Srpske radikalne stranke.

Na dan 4.04. 1992. pratio je funkcionera Srpske radikalne stranke (SRS) Miroslava Bogdanovića, u to vreme saveznog poslanika, a sa njim je bio izvesni Zoran Rankić, takođe član SRS, u Tršić u opštini Zvornik na sastanak sa SDS-om. Išli su zbog dogovora oko dovođenja dva autobusa dobrovoljaca jer se spremao sukob. Na tom sastanku svedok je upoznao Branu Grujića, predsednika SDS-a a svedok veruje da je istom prilikom upoznao i Marka Pavlovića. Nakon sastanka vratili su se svi u Mali Zvornik, gde su prespavali u hotelu *Jezero*.

Na dan 7.04. 1992. svedok ponovo odlazi u Bosnu. Ovog puta sa Miroslavom Bogdanovićem, svojim bratom Dušanom i pripadnikom JNA Miloradom Ulemekom Legijom koji se predstavio kao Senić. On je bio lično obezbeđenje generala Neđe Boškovića, načelnika Kontraobaveštajne službe (KOS). Išli su da Ulemek privede nekog pukovnika JNA, izvesnog Pusulu, koji je prodavao oružje za svoj račun, i Srbima i Muslimanima.

Na dan 8.04. u 01:00 časova svedok i ostala trojica su zalutali tako da su naišli na barikade prema Zvorniku koje su držali Muslimani. Oni su ih uhapsili i odveli u SUP Zvornik, gde je bila smeštena bošnjačka policija. Saslušavao ih je inspektor Fadil Mujić. Oslobođeni su na osnovu intervencije Marka Pavlovića i generala Boškovića, istog dana u 18:46 časova, kada su prešli na teritoriju Srbije. Inspektor Mujić im je pomogao da pređu na srpsku teritoriju, a oni su njemu zauzvrat pomogli da prebaci svoju porodicu u Srbiju.

Na dan 8.04. Arkanove jedinice su počele napad na Zvornik. U tome su učestvovali dobrovoljci SRS, koji su došli iz Srbije u dva autobusa. Svedok je 9. 04. učestvovao u osvajanju Zvornika, zajedno sa bratom, Ulemekom Legijom i sa 20 do 30 policajaca koji su pripadali rezervnom sastavu Zvornika. Zvornik je osvojen 9. 04. oko 15:00 časova.

Stavljanje dobrovoljaca pod komandu Štaba TO

Optuženi Grujuć i Popović dali su zadatak svedoku da sve dobrovoljce stavi pod komandu Štaba TO i da im on komanduje. Dobrovoljaca je bilo 34, bili su smešteni u fabrici Inženjering u Karakaju. Svedok je dobio pismeno rešenje o postavljenju za komandanta dobrovoljaca, koje je u ime vlasti Zvornika potpisao optuženi Branko Grujić.

Svedok je 27. 04. postao komandant jedinice Igor Marković, nazvane po dobrovoljcu koji je poginuo 26. 04. u Kula gradu. Ta jedinica je bila pod direktnom komandom Štaba TO, čiji je komandant bio optuženi Marko Pavlović.

Prva tačka optužnice: deportacija Muslimana iz Kozluka

Svedoku je poznato da je 13. 04. 1992. održan sastanak u Kozluku, kome su prisustvovali Brano Grujuć, ispred srpske opštine Zvornik, vladika Vasilije Kačavenda, tuzlanski muftija efendija Lugavić i drugi čijih se imena svedok ne seća. Sastanak je organizovan zbog toga što su Muslimani hteli da se isele u Tuzlu. Oni su spakovali svoje stvari na traktore, automobile i zaprege i u kolonama su se okupili ispred Doma kulture u Kozluku. Objasnili su da to rade iz straha od blizine ratišta, zatim da imaju brojne probleme, od toga da nemaju sanitetsko vozilo kojim bi bolesnike prebacili u bolnicu, vatrogasno vozilo u slučaju požara, zatim da nemaju mešovite policijske patrole i da im je onemogućeno kretanje van Kozluka. Naredna tri dana predstavnik Muslimana Fadil Banjanović, njegov brat i izvesna Mirsada, šef laboratorije u fabrici Vitinka, pregovaraju sa opštinskim vlastima u Zvorniku. Postigli su sporazum da svi Muslimani iz Kozluka predaju oružje, da im se garantuje bezbednost, dobili su sanitetsko i vatrogasno vozilo. Pored toga, formirane su mešovite policijske patrole u koje je uključeno 15 policajaca Muslimana. Nakon tog dogovora Muslimani su odustali od iseljavanja za Tuzlu.

O deportaciji 2.000 Muslimana iz Kozluka i Skočića svedok je čuo od svog zamenika Mije Pavlovića, jer se u to vreme nalazio na Crnom vrhu, u sastavu Birčanske brigade. Čuo je da je vojna policija izvršila deportaciju ljudi iz Kozluka tako što su blokirali selo i dovezli autobuse *Drina-tansa*, kojima su Muslimani odvezeni u Srbiju. Komandant vojne policije je bio Branko Studeni. Opisujući svoja saznanja o deportaciji, svedok kaže: „Vojna policija, govorim znači vojna policija, pripada Ratnom štabu, i znači to jedino može biti po naređenju Ratnog štaba, da se izvrši deportacija.“ Svedok smatra da je komandant Studeni za iseljenje morao dobiti pismeno naređenje iz Opštine i Ratnog štaba.

Druga tačka optužnice: ratni zločini u Domu kulture u Čelopeku

Svedok je 27. 04. 1992. godine ušao na sastanak Ratnog štaba [Štab TO Zvornik], gde su bili Branko Grujić, Marko Pavlović, kapetan Milojević, i drugi. On je nogom otvorio vrata. Bio je ljut na vlast zbog toga što su od njega preko kurira tražili da spremi jedinicu za razoružanje sela Divič. Pošto je on to odbio Ratni štab je organizovao vojnu policiju, dobrovoljce, Gogićevu grupu, grupe Pivarskog i Niškog i oni su prihvatili da razoružaju Divič bez pismenog naređenja, što svedok nije hteo. O prebacivanju Divičana u Čelopek svedok ne zna.

Dušan Vučković zvani Repić, rođeni brat svedoka, u periodu od 6. do 26. 06.1992. bio je na liniji fronta na Crnom vrhu, u sastavu jedinice Vojina Vučkovića. Odatle je često odlazio u Zvornik. Svedoku je poznato da je njegov brat pravio probleme u Domu kulture u Čelopeku: „To je u Čelopeku on napravio dva puta problem, međutim, ranije su pravili još neki ljudi iz Čelopeka. To je neki Marko koga su zvali Lopov... Ušao je gore na binu pa pucao po zarobljenicima“. Taj Marko zvani Lopov pripadao je TO Zvornik.

Svedok ne zna kog datuma, ali zna da je to bilo u junu, pozvao ga je Marko Pavlović i rekao mu da je njegov brat pucao po zarobljenicima. Sastao se sa Markom Pavlovićem i on mu je rekao da je Repić upao u Dom kulture, ubio 17 ljudi i ranio više njih. Nakon toga svedok je otišao u Čelopek, gde je našao brata pijanog, i pošto nije uspeo da uspostavi komunikaciju sa bratom otišao je. Inače, video je da su ispred Doma kulture uniformisani stražari. Video je da se pored Doma kulture nalazi kafana Jedinica. Brata je zatekao u toj kafani.

Svedok tvrdi da je Marko Pavlović znao sve što se događa u Čelopeku jer su ga sve strukture obavestavale o dešavanjima u Čelopeku. Svedok se raspitao o logoru u Domu kulture i saznao da su zatvorenici Muslimani iz Diviča koji su nakon razoružanja dovedeni u logor.

Treća tačka optužnice: ratni zločini u logoru na *Ekonomiji*

Svedokova jedinica nije bila zadužena za obezbeđenje logora na *Ekonomiji*. Svedoku je poznato da su logor držali pripadnici tzv. Gogićeve jedinice, koji su bili u policijskim uniformama. Gogićeve je doveo načelnik SUP-a u Loznici, Vojislav Jekić, u dogovoru sa optuženim Branom Grujićem.

Fond za humanitarno pravo